

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

<https://www.bbn.gov.pl/pl/wydarzenia/656,Prezydent-RP-uczestniczyl-w-uroczystosciach-pogrzebowych-Jana-Nowaka-Jezioranski.html>
27.04.2024, 11:45

Prezydent RP uczestniczył w uroczystościach pogrzebowych Jana Nowaka-Jeziorańskiego

---

26 stycznia 2005 roku w Archikatedrze Św. Jana w Warszawie prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski wziął udział we Mszy żałobnej w ramach uroczystości pogrzebowych Jana Nowaka-Jeziorańskiego.

Podczas uroczystości pogrzebowych na Cmentarzu Powązkowskim prezydenta reprezentowała sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Barbara Labuda.

Zdzisław Jeziorański (Jan Nowak to jeden z pseudonimów okupacyjnych; wcześniej posługiwał się pseudonimami "Jan Kwiatkowski" i "Adalbert Kozłowski") urodził się 90 lat temu w Warszawie.

Po studiach ekonomicznych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu pracował jako asystent na tej uczelni.

Brał udział w kampanii wrześniowej, potem zaangażował się w działalność konspiracyjną - był członkiem Związku Walki Zbrojnej i żołnierzem Armii Krajowej. Uczestniczył m.in. w Akcji "N", w ramach której kolportowano wśród Niemców antyhitlerowskie materiały propagandowe w języku niemieckim. W AK poznał swoją późniejszą żonę łączniczkę Jadwigę Wolską "Gretę" (zmarła w 1999 roku, jest pochowana w Krakowie). Odbył pięć wypraw na trasie Warszawa-Londyn, jako kurier Komendanta Głównego AK i jego łącznik z londyńskim rządem RP. Walczył w Powstaniu Warszawskim. Po kapitulacji powstańców przedostał się do Londynu, a po zakończeniu wojny zdecydował się pozostać za granicą.

W Londynie od 1948 roku pracował w Radiu BBC, a następnie tworzył polską rozgłośnię Radia Wolna Europa. 3 maja 1952 roku w siedzibie RWE w Monachium poprowadził pierwszą audycję w języku polskim. W historycznym przemówieniu mówił m.in., że "nadejście jeszcze ten dzień, kiedy jutrzeńka swobody zabłyśnie znów nad Warszawą". Później został dyrektorem sekcji polskiej RWE, sprawował tę funkcję do 1976 r.

Następnie zamieszkał w USA, gdzie aktywnie włączył się w życie Polonii. Stał się, m.in. wraz z prof. Zbigniewem Brzezińskim, wytrwałym rzecznikiem spraw polskich. Za prezydentury Jimmy`ego Cartera był konsultantem amerykańskiej Rady Bezpieczeństwa Narodowego. W USA Nowak-Jeziorański zaangażował się w pomoc dla polskiej opozycji demokratycznej i "Solidarności", w latach 90. prowadził lobbing na rzecz wejścia Polski do NATO. Dzień ratyfikacji rozszerzenia Sojuszu Nowak-Jeziorański nazwał "najważniejszym dniem w jego życiu". "Dożyłem Polski nie tylko niepodległej, ale i bezpiecznej" - mówił.

Był wieloletnim dyrektorem Kongresu Polonii Amerykańskiej. Zrezygnował z tej funkcji w 1996 r. tłumacząc, że nie może współpracować z prezesem tej organizacji, Edwardem Moskałem.

Po raz pierwszy po wojnie Nowak-Jeziorański przyjechał do Polski w sierpniu 1989 r. na zaproszenie Lecha Wałęsy. Na stałe powrócił 21 lipca 2002 roku. "Przychodzi moment, kiedy nie wolno patrzeć na kraj z oddali; dlatego postanowiłem patrzeć na Polskę z bliska" - powiedział po przylocie na lotnisko Okęcie, nawiązując w ten sposób do swojej książki "Polska z oddali". Zamieszkał w Warszawie.

Nowak-Jeziorański aktywnie włączył się w życie kraju: komentował wydarzenia polityczne, zaangażował się w promowanie integracji Polski z UE i rozwijanie kontaktów z naszymi wschodnimi sąsiadami. Stał się autorytetem moralnym dla wielu Polaków.

W listopadzie 2002 r. prezydent Litwy Valdas Adamkus uhonorował go obywatelstwem litewskim, w uznaniu jego zasług we wspieraniu Litwy w dążeniu do NATO. Uhonorowany został też najwyższym litewskim odznaczeniem - Orderem Giedymina.

Odnaczony m.in. krzyżem Virtuti Militari i Orderem Orła Białego. Prezydent USA uhonorował go Medalem Wolności. Był honorowym obywatelem m.in. Poznania, Wrocławia, Gdańska i Gdyni. Został też nagrodzony przez College of Democracy za szczególne zasługi w walce o demokrację w Polsce. Był doktorem honoris causa m.in. uniwersytetów Jagiellońskiego, Warszawskiego i Wrocławskiego. Otrzymał wiele nagród dziennikarskich, m.in. Nagrodę Kisiela w kategorii publicystów, Złoty Mikrofon przyznawany przez Polskie Radio twórcom audycji emitowanych przez publiczną radiofonię, Diamentowy Mikrofon - nagrodę Polskiego Radia dla najwybitniejszych postaci radiowych. Otrzymał tytuł "Człowieka Pojednania 2002", nadany przez Polską Radę Chrześcijan i Żydów. W 2001 r. był nominowany do pierwszej edycji nagrody im. J Giedroycia, a w 2003 r. otrzymał Super Wiktora nagrodę przyznaną za całokształt dokonań najwybitniejszym telewizyjnym postaciom. Był też honorowym członkiem Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Napisał kilka książek, m.in. "Kurier z Warszawy", "Wojna w eterze", "Polska z oddali", "W poszukiwaniu nadziei" i "Rozmowy o Polsce", "Fakty, wydarzenia, opinie". Zgodnie z wolą zmarłego, do Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu trafi całe archiwum byłego dyrektora RWE.

[Tweetnij](#)